

даръ. *М. 155.* Напретъ тегне дете Голомеше. *М. 173. 4)*—**гемія**, на-
правляю лодку: Она си влезе въ геміа, И Марко тегналь геміа по море,
И си грабна Анинка. *В. 347.* **Сърце ми е тегнало**, у меня лежа-
ло сердце: Що ми ъ сърце тегнало Башъ араміа да бидамъ? *М. 333.*
Не се тегна (= сноси; ни се тегна, ни се трпи = нити се сноси,
нити трпи—В.) *Мак.* не выносимо: Погодила (бела Мара) зла свек'рва.
Ни се трпи, ни се тегна. *В. 338.*

Тѣгнѣ *м. дм. 1)* вѣшу, имѣю вѣсу: Въздухъ-тъ иде 770 пѣти по-
легѣхъ отъ водѣ-тѣ, а пакъ все доста тягне. *Л. Д. 69 р. 72.* Пепель
остая твърдѣ мелко едва десятый дѣль отъ колко-то е тягнѣло расте-
не-то. *ib. 73 р. 265.* Когато излѣме водата, когато изсушиме оста-
токъ-тъ и когато го претѣглиме, то ще да видиме, че той ще да тѣгне
не толкова, колкото е тѣгналь по-предѣ, т. е. колкото е тѣгнала цѣ-
лата буца. *З. 201. 2)*—**нѣкому**, отягощаю кого либо, служу кому либо
въ тягосты: Азъ и сама вида, че ви тѣгна, но нѣма какво да са прави..
З. 18. Азъ трѣба да мола бога да земе душата ми колко-то са може
поскоро, за да не тѣгна вече никому. *З. 50.* **Тѣгне ми нѣщо**, мнѣ
тяжело что либо: Остави мѣяцитѣ на земѣта, та да ти не тѣгнатъ.—
Конници-тѣ карахъ полета, да не тегне и да се не уморяватъ коніетѣ.
Гб. 39. **Тѣгнѣтъ ми очіѣ**, глаза мои тяжелѣють: Очи-тѣ ни тѣг-
вятъ като олово за сънъ (*Wie Blei liegt der Schlaf in uns*). *Рш. 93.*

Теготѣ *с. ж.* тигота, тяжесть: Вѣнъ е една теготѣ, единъ за-
духъ та не може да са трѣи.—Обаче ми припадна тѣгота, щото ни-
какъ мѣ нехващаше сънъ. *Х. I, 181.* Ти злочеста Българйо—наше
мило отечество! защо не потънешъ въ морето отъ тяготите на нашите
бѣди и теглила? *От. 19.*

Тежина *с. ж.* вѣсъ, тяжесть: Да рѣчеме, че тоя остатокъ ще
да има тѣжина отъ 100 драма. *З. 201.* Марко одвай му ъ (торба-ва)
подкрепи на рамена со мѣздрак-отъ, кои сѣ сви одъ тежина. *М. р.*
528. Облакъ-тъ отъ самѣ-тѣ си тежина натискаль. *Л. Д. 1874 р. 115.*

Тежко *нар.* **Тѣжичко** *ум.* тяжело, скучно, грустно: А сама
вѣздиша тѣжичко. *З. 145.* Тог' Арапинъ на тешко сѣ найде (*очутился*
въ трудномъ положеніи). *М. 143.* Горчивы бѣхъ тия думы за Свято-
слава, но още по-тежко му бѣше да остави Прѣславъ. *Р. 131.* Хо-
ра-та вслуш'вать ся въ пѣсень-тѣ му и на душа-тѣ имъ станѣ тежко.
(*А на души грустно*). *Р. 52.* Даль ти ъ тешко за дома, За твоего маш-
ко дете, За твоя-та пѣрва любовь? *М. 20.* Братъ брата не ранить, теш-
ко кой го нематъ. *М. р. 530 (посл.).*

Тежкота *с. ж.* тягость: Шюшненіе вѣтрѣ въ стаи-ты, дѣто